A°. 1838. N°. 78.

ZATURDAG, 29sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 26 September 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 263/17, bij de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd en aangesteld:

Tot Tweede Luitenant, de Adjudant Onder-Officier, CHARLES DEL PRADO.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentien.

TRANSPORTEN.

(30698) Den 23sten Augustus 1838. C. L. de VEER en G. S. de VEER qq., Boedel nu wijlen den Hoog Edel Gestrenge Heer A. de VEER, aan Wm. MAC INTOSH, van een Erf met de daaropstaande Gebouwen gelegen en grenzende aan de *Mauritiusstraat*, groote *Waterstraat*, *Dwarsstraat*, en *Nepveusgracht*, in de Voorstad *Zeelandia*, bestaande uit de Erven, vroeger bekend onder La. A. No. 85, 86, 87, 103 en 104 en Nieuwe Wijk La. A. No. 117.

Den 31sten. Dezelven qq. als voren, aan J. S. RIES, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen, aan de Voorstad *Zeelandia*, over de *Nepveusgracht* aan de groote *Waterstraat*, bekend onder O. W. La. A. No. 123 en thans onder *eerste* Buitenwijk La. A. No. 134.

Den 11den September. J. L. V. KARSSEBOOM qq., Mr. CORNELIS VOLLENHOVEN, welke is eenige overgeblevene Executeur Testamentair van wijlen JAN GABRIEL GRAVE de RAINEVAL, tot wiens Boedel was behoorende de Plantaadje *Ponthieu*, gelegen aan de *Warappe kreek*, aan zich zelve qq., nu wijlen MARIA ANNA SOPHIA BOHLE Wed. LAMBERTUS THIJM, en CASPER FEISTEMANTEL, geassocieerd geweest onder de Firma van Weduwe LAMBERTUS THIJM & ZOON, van voornoemde Plantaadje *Ponthieu*.

Idem. Dezelve qq., BERNARDUS JOANES ROTHOIJS HENDRIKSZOON, welke is eenig overgeblevene Executeur Testamentair van wijlen MARIA ANNA SOPHIA BOHLE Weduwe LAMBERTUS THIJM, tot wiens Boedel was behoorende de *helfte* der Plantaadje *Ponthieu*, gelegen aan de *Warappe kreek*, aan zich zelve qq., Erven CASPER FEISTEMANTEL, van de *helfte* in de voornoemde Plantaadje *Ponthieu*.

Den 14den. ISAAC DEL PRADO, aan JAN del PRADO, van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 573 en N. W. La. E. No. 7.

Den 19den. G. J. W. IJVEL, als Erfgename van wijlen HARLEQUIN van ENKHUIJZEN, aan DIRK van WENKEL, van het Erf, aan de groote *Dwarsstraat*, O. W. La. D. No. 731 en N. W. La. E. No. 211.

Idem. J. C. WEIS, aan S. S. CUMMINGS, voor hare Minderjarige Kinderen, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, O. W. La. D. No. 267 en N. W. La. B. No. 244.

Den 20sten. BESSIE van CASTILHO, zoo voor zich, als Voogdes over hare Minderjarige Kleinkinderen JACQUES CHARLES en ELISABETH MARIA LOBATO, en R. B. SANCHES, M. B. SANCHES, J. B SANCHES en S. B. SANCHES, aan MARIANNA van THOMAS ABRAHAM LEMMERS GODEFROY, voor hare reeds hebbende en nog te verwekkene Kinderen, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, O. W. La. D. No. 227 en N. W. La. B. No. 257.

Den 21sten. G. JACOBS qq., Boedel JACOB BENJn. JACOBS, aan zich zelve, van de klein Grond van Plantaadje *Alderad*, gelegen in het gedolven Kanaal van *Matappica*.

Den 26sten, S. F. FLU, aan MARIA BETJE BERGAMOT, van het Huis en Erf, op den hoek van de *Rust en Vrede*- en *Weidestraten*, bekend onder O. W. La. D. No. 243 en N. W. La. D. No. 99.

Idem. S. F. FLU, Vendumeester, aan G. P. JULIAANS, van het Erf, met de daaropstaande Gebouwen, aan de *Steenbakkerijstraat*, O. W. La. D. No. 293 en N. W. La. C. No. 187; aangekomen hebbende uit wijlen J. M. W. MATHOURNÉ.

Paramaribo, 26 September 1838.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS, bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbekeerde Boedels*, op Zaturdag den 29sten dezer, des morgens ten *negen* uren, van de Boedels: HENDRIK MATTHIJS KAMMEIJER; ANNA GERHARDINA FRANCINA NICOLET, eerder Weduwe GEORGE HOOP, vervolgens van G. L. WENKEBACH, en laatstelijk van JAN KRETZER; FLORA van FERDINAND van BROUWER; ANTONIE NICOLAAS LOUIS; PIETER BAASDORP; GIJSBERTUS van LUIJK; JOHANNES GRENTZEBACH en MICHEL ANTOINE JOSEPH CARILLON.

Paramaribo, 26 September 1838.

De *fungerende* Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(36286) Tot onze innige droefheid, overleed in den avond van den 23sten dezer, na eene kortstondige ziekte, in den jeugdigen leeftijd van 21 jaren en 11 maanden, mijne geliefden Zoon en onze waarden Broeder, JACOBUS HENDERICUS VAN DER KAMP.

Strekkende deze tot algemeene mededeeling aan Vrienden en Bekenden zoowel binnen als buiten deze Stad.

Paramaribo, 25 September 1838.

Wed. A. VAN DER KAMP,
geb. SLUITER.
Wm. VAN DER KAMP.
M. R. VAN DER KAMP.
Wm. ABKENIUS.

(36285) Op aanstaande Dingsdag, den 2den October, zal ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Een *achtriems* VAARTUIG met deszelfs TOEBEHOOREN, lang 47 en breed 6½ voeten. Hetzelve is te bezigtigen op de *Steenbakkersgracht*, voor de woning van de ondergeteekende.

Paramaribo, 29 September 1838.

W. T. KRIEGER qq.

(36284) ☞ Het vertrek van den ondergeteekende zeer kort op handen zijnde, waarschuwt bij deze zijne Debiteuren ten *laatste male*, hun verschuldigde te komen aanzuiveren; zullende de nalatigen, onmiddelijk na de Vacantie, ten strengste in regten worden vervolgd.

Deszelfs *Domicilium* is thans ten huize van den Heer S. JACOBS, aan de *Keizerstraat*.

Paramaribo, 29 September 1838.

B. H. KLOSTERMAN.

(36289) De minderjarige A. van DET vertrekt.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS.
WOENSDAG, 26 SEPTEMBER 1838.

De 144 Koppen SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje Leliendaal, aankomende de Heeren Mr. J. J. UITWERF STERLING qq. c. s., zijn familiesgewijze verkocht voor eene Som ƒ81,990.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.
DONDERDAG, 27 SEPTEMBER 1838.

De Koffij-Plantaadje ANNA MARIA en daarbij behoorende SLAVEN, gelegen in de rivier Saramacca. — ƒ 86,000 — OPGEHOUDEN.

Het Chirurgijns-Etablissement RUSTVELD, gelegen in de rivier beneden Commewijne. — ƒ 500. OPGEHOUDEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
VRIJDAG, 28 SEPTEMBER 1838.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de Zwartenhovenbrugstraat, bekend onder nieuwe wijk La. F. No. 20; aankomende ROBERT BARBOUR. — ƒ 1000. — ESTHER NOBEL echtgenoot van MOZES LOPES FINSIJ.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Fransche Oorlogs-Brik L'ALSACIENNE, onder bevel van den Heer Luitenant DE KEROUARTZ, laast van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 28sten, het Schip Elisabeth, Kapt. Pieter Pybes, naar Amsterdam, lading: 227 vaten Suiker, 5 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 8 kistjes Indigo, 9 puncheons Rum, 23 stukken vierkant Hout en 1260 ponden Metaal.

Idem, de Sloep Trafalgar, Kapt. J. H. Thom naar het Opper-District Nickerie.

Mengelingen.

DE KRACHT DER WAARHEID.

In eene kleine stad van *Noord-Amerika*, woonde een Advokaat, van veel aanzien, doch bekend als een vijand van de Godsdienst. Hij werd bediend door een jong mensch, tegen wien men hem dikwijls verschrikkelijk hoorde vloeken. Op een zekeren dag bezocht hij een Ouderling van de Presbyteriaansche Gemeente, insgelijks een Advokaat, en hield met hem het volgende gesprek:

Ik wenschte wel de bewijzen voor de Christelijke Godsdienst te leeren kennen. Welk boek raadt gij mij daartoe aan?

De Ouderling, een weinig verbaasd over die vraag, antwoordde op een ernstigen toon: Met dit onderzoek hadt gij reeds voor lang u behooren bezig te houden; men moet zulke gewigtige zaken niet uitstellen tot de laatste oogenblikken.

Het is wel wat lang uitgesteld, dit moet ik bekennen, zeide de Advokaat: maar ik heb gemeend, dat dit onderzoek minder noodig was, en dat alle geleerden het Christendom verwierpen. Van tijd tot tijd vatte ik het voornemen op, de zaak grondig te onderzoeken. Mijn geneesheer heeft mij gezegd, dat ik eene kwaal heb, die mij naauwelijks nog twee jaren leven overlaat: dus waag ik niets met ernstig te gaan denken. Welk boek raadt gij mij dus aan te gaan lezen?

»De Bijbel," zeide de Ouderling. — »Ik »weet niet, of gij mij goed begrijpt," was het antwoord van den eenigzins verwonderden Advokaat: »Ik wilde de »waarheid van den Bijbel onderzoeken."

»Wel nu," hernam de Ouderling; »ik »wek u op, den Bijbel zelven te lezen. »En dit om deze redenen: het grootste »aantal der ongeloovigen is onkundig »in den Bijbel. Maar, is het niet noo»dig, om over een onderwerp te kunnen »redeneren, dat men ten minste den aard »van hetzelve kent? En bovendien ge»loof ik, dat de innerlijke gronden voor »de Goddelijkheid des Bijbels krachtiger »zijn dan de uitwendige."

— »En waarmede zal ik dan begin»nen? Met het Nieuwe Testament?"

— »Neen. Begin met het eerste Bijbelboek, met *Genesis*."

De Advokaat schafte zich een Bijbel met kantteekeningen aan, en zette zich vlijtig aan het lezen en studeren, en deed dit met al het geduld en al de schranderheid, welke hem eigen waren. Gedurende zijne nasporingen ontving hij van tijd tot tijd bezoeken van den Ouderling, wien hij vriendschappelijk de inzigten mededeelde, die hij ontving, en de bedenkingen, die hem de lezing des Bijbels veroorzaakte. Want nu vond hij veel behagen in die plaats; dan trof hem de verhevenheid en dichterlijke schoonheid van eene andere. Dikwijls bewonderde hij de eenvoudige en toch treffende beschrijving van gebeurtenissen: maar ook menigmaal kon hij zich niet vereenigen met deze of gene voorstelling.

Op een zekeren avond bezocht de Ouderling hem, en vond hem op zijn studeerkamer heen en weder wandelende, en zoo in gedachten verdiept en afgetrokken, dat hij zelfs de komst van zijnen vriend niet bemerkte. De Ouderling vatte dus het woord op en zeide: gij schijnt verdiept in gedachten. Waaraan denkt gij zoo ernstig?

— Ik heb de wet der 10 geboden gelezen, was het antwoord.

— Wel nu! wat dunkt u daarvan? hernam de Ouderling.

— Ik zal u vooraf zeggen, zeide de Advokaat, hoe ik er vroeger over dacht. Ik zag in *Mozes* niets dan een schrander hoofd van volgebonden, die zich door zijne bijzondere talenten eenen grooten invloed op een dweepziek volk verworven, en die, om zijne blinde volgelingen te verleiden, eene soort van kunstenarij op den berg *Sinaï* had vertoond, hen doende gelooven, dat dit eene bovennatuurlijke openbaring was.

— Maar, hoe denkt gij er dan nu over? vroeg de Ouderling.

— Ik heb naauwkeurig den inhoud der zedewet onderzocht; ik heb gepoogd er van af te nemen, en er bij te voegen, om haar volmaakter te doen worden, maar ik ben er niet in geslaagd. Die wet, mijn vriend! is volmaakt.

Het eerste gebod, voegde hij er bij, beveelt ons onzen Schepper te beminnen, en Hem den diepsten eerbied te betoonen. Dit is regt: indien God onze Schepper, onze Verzorger, onze Weldoener is, dan moeten wij Hem als zoodanig eeren. Het tweede gebod verbiedt de beeldendienst. Dat is ook regt. Het derde verbiedt het misbruik van Gods naam, allezins betamelijk. Het vierde bepaalt een dag ter zijner vereering. Inderdaad, eene uiterlijke Godsvereering, ter betooning van onze innerlijke gevoelens, is voorzeker onmisbaar. En wanneer God moet aangebeden worden is het gepast, dat daartoe een bepaalde dag worde afgezonderd, opdat alle te zamen Hem aanbidden mogen, zonder eenige verhindering. Een van zeven dagen is niet te veel, maar ook genoeg. Het vijfde gebod bepaalt de pligten, die uit onze natuurlijke betrekkingen voortvloeijen. De zonden tegen onze medemenschen zijn in deze zeer juist gerangschikt en verboden.

Nu heb ik mij zelven afgevraagd, zoo vervolgde hij, of *Mozes* deze wet had kunnen vinden. Ik ben bekend met de geschiedenis, en ik weet, dat de Egyptenaars, zoo wel als de omliggende volken, beeldendienaars waren. Zoo was het ook met de Grieken en Romeinen. De wijzen onder die natiën hebben nooit eene zede-wet ontworpen, gelijk aan die van *Mozes*. Hoe heeft hij dan voorschriften kunnen vinden, die de wijsheid en de wijsbegeerte van de meest verlichte eeuwen overtreffen? Het tijdperk, waarin hij leefde, was, vergelijkender wijze gesproken, eene eeuw van barbaarschheid en duisternis, en met dat al heeft hij eene wet gegeven, in welke volgende eeuwen, niettegenstaande den voortgang in kennis en schranderheid, niets onvolmaakts hebben kunnen aanwijzen. Waar heeft hij dan zulke reine en zulke volmaakte voorschriften gevonden? Neen, niet bij het licht der Rede. Maar ik weet echter, hoe hij ze gevonden heeft. God heeft ze hem geopenbaard. O! Ik ben overtuigd van de Goddelijkheid dier Godsdienst, welke de Bijbel leert.

Sedert dien tijd werd de ongeloovige geloovig. Tot aan zijnen dood bleef hij overtuigd van de Goddelijkheid des Bijbels. Hij leefde nog eenige jaren na zijne bekeering, altijd bezig in het onderzoeken der Heilige Schrift, in het verbeteren van zijne verkeerde inzigten, en in het zeer naauwgezet betrachten van Gods wil.

ANEKDOTE BETREKKELIJK PIETER NIEUWLAND.

De beroemde *Nieuwland* werd, nog jong zijnde, Professor te Leyden. Een paar dagen, nadat hij zijnen post aanvaard had, ontmoetten hem op de straat eenige Studenten, die, inceenende, dat hij een jong Student (een *groen*) was, hem toeriepen: »Ga uit den weg, Groen, en salueer ons." Nieuwland ging op zijde, nam de hoed af, en voegde den Studenten toe: »de Heeren noemen mij te regt een Groen. Ik heb eerst eergisteren mijne Oratie gedaan."

GEPAST ANTWOORD.

Eene zekere Non in Frankrijk, die zeer schoone oogen had, op hare beurt in de Kerk van haar klooster de aalmoezen der uit- en ingaande moetende ontvangen, ontving van een aanzienlijk Heer eene zeer ruime gift, met deze woorden: *Dit is voor uwe schoone oogen.* Aanstonds hernam zij: *Mijnheer! ik bid u dan nog om eene gift voor de armen.*

MILDADIGHEID TEGEN WIL EN DANK.

Een man van aanzien, maar die niet zeer Godsdienstig, en vooral niet mildadig was, zat eens in de Kerk naast een zijner vrienden, die hem in zijne karige giften aan de Armen kende. Toen de Diaken hen naderde, zeide deze vriend tot den aanzienlijken man: »Hebt gij niet wat voor de Armen? Ik heb geen geld bij mij." »Ja," was het antwoord: »hoe veel begeert gij?" »Twee Zeeuwsche Rijksdaalders," hernam de Vriend. Hij ontving ze met dankzegging en gaf ze in het Armen-zakje. Eenige dagen daarna sprak hem de man van aanzien over het geld aan, dat hij hem geleend had. De ander hield zich vreemd. »Weet gij dan niet, dat ik u op uw verzoek twee Zeeuwsche Rijksdaalders geleend heb, voor het Armenzakje." »O ja," was het antwoord: »maar dat heb ik u niet voor mij ter leen gevraagd. Ik heb het u voor de Armen gevraagd, en ook aan de Armen gegeven, en er u, uit hunnen naam voor bedankt."

Zich altijd te beklagen over de tegenspoeden en wederwaardigheden des levens, legt een groot gebrek aan zelfkennis aan den dag. Daar de rampen, die ons treffen, ons wezenlijk geluk bedoelen, en, niet minder dan vreugde en genot, dienstbaar zijn, om ons los te maken van het aardsche, en te doen streven naar het hemelsche.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Schooner Hofschip Elisabeth, Kapt. Pieter Pijbes. — Adres bij J. Gisius. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. Casper Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit MAANDAG.

Het Nederlandsch gezinkt Barkentijnschip de Jonge Arie, Kapt. Leendert Hus. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Rio de Janeiro Packet, Kapt. B. M. Corbière. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM.

Het Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. C. Krull. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit HEDEN.

Stand der Maan.

3 *October*		Volle Maan.
10	»	Laatste Kwartier.
18	»	Nieuwe Maan.
26	»	Eerste Kwartier.

Watergetijen.

	Hoog Water.		Laag Water.
29 *Zaturdag.*	's mor. 2-33	's av.	8-33
30 *Zondag.*	» 3-24	»	9-24
1 *Maandag.*	» 4-15	»	10-15
2 *Dingsdag.*	» 5-06	»	11-06

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.